

### [Udenrigsministeren.]

Dernæst er der rettet et Spørgsmaal til mig af det ærede Medlem Hr. Holstein. Det ærede Medlem spurgte, om vi overfor England havde gjort Rede for de økonomiske Vilkaar og Forhold i Danmark. Ja, vor handelspolitiske Stilling, vore handelspolitiske Muligheder og Vilkaar i dette Øjeblik har vi ad de Veje, som nu een Gang staar til Raadighed, gjort Rede for, baade overfor England og overfor andre Stater, som deri er interesserede. Det er klart, at vi har hævdet, at der ikke ved de forskellige Bevægelser af den ene eller anden Art i Danmark, heller ikke ved den store Produktion, der foregaar i Forhold til tidligere for Flæskets Vedkommende — en Udførsel til England 60 pCt. større end for et Par Aar siden —, foregaar noget, som med nogen som helst Ret kan betegnes med Ordet *Dumping*. Baade overfor England og Tyskland og paa tilsvarende Omraader overfor andre Stater er dette hævdet med Bilæggelse af alle de Oplysninger, der kan stilles til Raadighed fra vor Side. Det ærede Medlem havde jo ogsaa bemærket, at netop med Hensyn til Dumpingspørgsmaalet er vor Opfattelse skarpt udtrykt i Motiverne til Regeringsforslaget. Men saa sagde det ærede Medlem til mig, at det var bedre, hvis jeg ikke færdedes dernede i Genève, som for øvrigt nu for Tiden er det Sted, hvor der er lettest Adgang til Samtaler med Udenrigsministre, repræsenterende praktisk talt alle Europas Stater. Men det ærede Medlem foretrak, at jeg skulde sidde en passende Tidovre i London og saadan i al mulig Stilhed naturligvis, men dog særdeles indtrængende, prøve paa at drøfte Spørgsmaalet med den engelske Regering og klarlægge Situationen for den o. s. v. Jeg kan dertil svare, at enhver Mulighed for noget saadant er udelukket. Der har fra forskellige Landes Side været Forsøg paa gennem Delegationer, ogsaa under ministeriel Ledelse, at optage Forhandlinger i London om økonomiske Spørgsmaal. De er alle klart og ligetil og fuldkommen offentlig afvist med den Erklæring, at det var umuligt for den engelske Regering at optage nogen saadan Drøftelse, før Spørgsmaalene var klarede i Ottawa. Oplysninger er man selvfølgelig villig til at modtage, og dem tror jeg, man kan stille og har stillet til Raadighed i rigt Maal, men en Forhandling er paa Forhaand udelukket.

Saa løb det ærede Medlem Hr. Holstein ud i nogle Bemærkninger, hvorom jeg dog maa tro, det var hans frodige Fan-

tasi, der førte ham ud paa vilde Veje, og at han, naar han nu bag efter tænker lidt over, hvad han har sagt, smukt fortryder det og erkender Uberettigelsen dertil. Det, det ærede Medlem gled ud i, var dette: De ender vel med at bede om en officiel Trusel fra England, som kan benyttes til at opretholde en Valutapolitik, som tjener de lønpolitiske Interesser, som Regeringen interesserer sig for? Jeg kan overfor dette sige, at Regeringen interesserer sig ikke for den ene eller den anden Gruppe af Særinteresser i Danmark, varetagne ved Hjælp af Pengepolitikken, men lægger Vægt paa, at den danske Pengepolitik, saaledes som udtrykt i Regeringsforslagets Motiver, tager sit Grundlag i Hensynet til de samlede danske Erhvervsinteresser og ikke mindst det danske Landbrugs Interesser, der har en saa overordentlig Betydning for vor Eksport. Og med Hensyn til Bekymringen for, at vi skulde hente os officielle Formaninger eller officielle Trusler eller andet saadant fra engelsk Side for at benytte dette i vore hjemlige Drøftelser, tror jeg at kunne berolige det ærede Medlem, hvis han overhovedet har Beroligelse behov. Givet er det, at der intet saadant vil ske. Derimod maa det for os være ikke blot en Ret, men ogsaa en Pligt paa Grundlag af vor almindelige Viden, der for mange Punktters Vedkommende er til Raadighed for alle, at danne os et Skøn over, som Handelsministeren for et Øjeblik siden sagde, hvilke Følger den ene eller anden Fremgangsmaade i Danmark kunde antages at faa. Al Sandsynlighed taler for — det fremgaar af officielle Erklæringer i England —, at den engelske Regering efter Ottawa-Konferencen tænker sig en Drøftelse med en vis Gruppe af Stater, som man opfatter som liggende nærmere engelske Forestillinger end andre Stater. Disse Drøftelser maa ventes at blive baade af handelspolitisk og valutapolitisk Karakter, fordi det i hvert Tilfælde med øjeblikkelige Stemninger i England for Øje maa regnes for en Hovedinteresse i England at skabe, hvad man med en noget vag Betegnelse — deri kan ærede Medlemmer have Ret — nævner som en Sterlinggruppe. Og naar vi ser hen til disse Forhandlinger, der formentlig — men det kan naturligvis ikke siges med Sikkerhed — kan ventes i August Maaned, maa det blive vor Opgave at give vort Bidrag til, at vort Lands Stilling ikke paa Forhaand er beskædiget, naar vi gaar til disse Forhandlinger, men saa vidt muligt styrket. En Hovedinteresse knytter sig her til den Udvikling i Handels-